

kan være i stand til at udføre opgaven for sig selv til den pris, som man tilbyder over for andre.

I den forbindelse kan der være grund til at spørge erhvervsministeren, om ministeren vil stille forslag om, at der for at mindske risikoen for »underudbud« indføres en regel om, at en kommune, der i konkurrence med private erhvervsudøvere byder på eller udøver opgaver for andre, skal bringe sine egne tilsvarende opgaver i udbud.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg kan sige konkret, at der i forbindelse med fremsættelsen af det lovforslag, som skal give kommuner og amtskommuner adgang til at byde på andre offentlige opgaver, vil ske nogle initiativer for at sikre det private erhvervsliv mod ulige konkurrence.

For det første bør lovforslaget følges op af regler om, hvornår kommunerne og amtskommunerne må antage et tilbud fra andre offentlige myndigheder. Endvidere bør der svarende til det statslige område opstilles kalkulationsregler – altså regler for beregning af den tilbudsgivende kommunes omkostninger – der kan sikre, at kommunen ikke kan afgive et lavere tilbud end samtlige kommunens omkostninger ved udførelsen af opgaven, og der vil være krav til den kommunale regnskabsafklæggelse, således at også private konkurrenter kan se, på hvilke betingelser der konkurreres. Det synes jeg selv er rimeligt.

Dernæst mener jeg også, det er rimeligt, at den ordning, der så åbnes mulighed for, vurderes, når den har fungeret i nogle år. Hvis man så mener, at ordningen er kørt skævt, vil mit råd til DI og andre være: Kom med nogle konkrete eksempler!

Jeg vil ikke slutte igen med besværgelsen om, at jeg synes, det er vigtigt, at de offentlige virksomheder ikke går de private for nær – det kunne jeg roligt gøre – men jeg vil gerne understrege, at det måske i debatten om kommunernes adgang til at gøre noget for hinanden overses, at det faktisk er ret rationelt, at der f.eks. er nogle mindre kommuner, der kan gå ud og få løst nogle opgaver af nogle, der er lidt større.

Hvem siger, at alle landets 275 kommuner skal have det samme beredskab på alle områder? Det kan man også godt føre en interessant debat om, når man snakker om skatteydermidler.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Finder erhvervsministeren ikke, at det er rimeligt, hvis en kommune går ind på et område og byder på noget – hvad skal vi sige – som andre laver på det her område, at man åbner op, således at kommunens egne aktiviteter også kommer i udbud? Det er da kun en almindelig og fair regel.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 434

6) Til erhvervsministeren (9/12 94) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Agtter ministeren at udarbejde et lovforslag om lempelse af de gældende bestemmelser om tavshedspligt, således at der bliver mulighed for i øget omfang at videregive oplysninger om pengeinstitutter under betalingsstandsning, likvidation eller afvikling til Folketingets stående udvalg?«

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Spørgsmålet drejer sig om, hvorvidt ministeren agter at udarbejde lovforslag om at lempe bestemmelserne om tavshedspligt, og til det kan jeg for så vidt svare ret kort, at det er vi i gang med at overveje.

Det er klart, at det er en balancegang. Der er ingen privat borger eller privat virksomhed i Danmark, der skal frygte, at deres private bankmæssige forhold bliver hængt ud eller bliver stillet offentligt frem. Det er på den ene side rigtigt og helt nødvendigt at holde fast i.

På den anden side set må man jo sige, at et eventuelt folketingsudvalg, som skal sidde og tage stilling til en eller anden ting, der er gået helt galt i en bank, naturligvis må have et rimelig ordentligt billede af bankens situation for at kunne tage stilling til sagen.

Så svaret er, at det arbejder vi med i forbindelse med en ændring af lov om banker og sparekasser, som vil komme frem i det nye år som en opfølgning af arbejdet i Jens Thomsen-udvalget.

Der vil i den forbindelse også blive fremsat lovforslag om ændring af lov om en indskydergarantifond. Så det er et helt kompleks, der kommer i det nye år.